

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

REPUBLIKA HRVATSKA
POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE
O SUKOBU INTERESA

BROJ: 711-I-2005-P-103-11/15-05-18

PRIMLJENO: NEPOSREDNO - FREDANO POŠTI
..... dana 16 -06- 2015 .. 20.....

Omot u privitku. Primjeraka ..... Priloga .....

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Meri Dominis Herman te Hadjesti Beštak, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja Damira Felaka iz Koprivnice, Basaričekova 14, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5, kojeg zastupa Filip Štefan, službena osoba, radi sukoba interesa, 15. svibnja 2015.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje odluke tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske, URBROJ: 711-I-1090-SI-103/13, BROJ: SI-103/13 od 15. svibnja 2013.

II. Odbija se zahtjev tuženika za nadoknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Oспорavanom odlukom tuženika URBROJ: 711-I-1090-SI-103/13, BROJ: SI-103/13 od 15. svibnja 2013., pod točkom I. izreke utvrđeno je da je istovremenim obnašanjem dužnosti člana uprave trgovačkog društva Hrvatske šume d.o.o. Zagreb u razdoblju od 11. ožujka 2011. do 26. siječnja 2012. i obavljanjem funkcije predsjednika Hrvatske komore inženjera šumarstva i drvne tehnologije, počinjena povreda članka 13. stavka 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa. Točkom II. izreke utvrđeno je da je primanjem naknade za obnašanje javne dužnosti člana Županijske skupštine Koprivničko-križevačke županije te primanje naknade za obnašanje javne dužnosti predsjednika Hrvatske komore inženjera šumarstva i drvne tehnologije u razdoblju od 11. ožujka 2011. do 26. siječnja 2012., uz istovremeno primanje plaće za obnašanje dužnosti člana uprave trgovačkog društva Hrvatske šume d.o.o., Zagreb, počinjena povreda članka 12. Zakona o sprječavanju sukoba interesa. Točkom III. izreke određeno je da se za povredu odredbi Zakona o sprječavanju sukoba interesa, opisane pod točkama I. i II. izreke, neće izreći sankcija, obzirom da je od dana prestanka obnašanja dužnosti člana uprave trgovačkog društva „Hrvatske šume“ d.o.o., Zagreb, proteklo više od 12 mjeseci.

Tužitelj osporava zakonitost pobijanog akta i u bitnome navodi kako nije sporno da je u razdoblju od 11. ožujka 2011. do 26. siječnja 2012., obnašao dužnost člana uprave trgovačkog društva Hrvatske šume d.o.o., Zagreb te da ista dužnost predstavlja javnu dužnost u smislu članka 3. stavka 1. točke 41. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, ali da funkcija predsjednika Hrvatske komore inženjera šumarstva i drvne tehnologije ne predstavlja javnu

dužnost u smislu članka 3. stavka 1. Zakona. Istiće kako se radi o zakonskoj odredbi koja točno propisuje tko je dužnosnik, što znači da dužnosti koje su navedene u članku 3. stavku 1. Zakona predstavljaju „numerus clausus“ te da tuženik nema mogućnost širiti broj dužnosti, kao što je učinio u njegovom slučaju. Isto tako napominje kako se funkcija predsjednika Hrvatske komore inženjera šumarstva i drvne tehnologije ne može podvesti niti pod odredbe članka 3. stavka 2. i 3. Zakona, jer predsjednika Komore ne imenuje niti potvrđuje Hrvatski sabor, Vlada Republike Hrvatske ili Predsjednik Republike Hrvatske, već da ga bira i razrješuje Skupština Komore iz reda svojih članova. Istiće kako Hrvatska komora inženjera šumarstva i drvne tehnologije ne ulazi u krug tijela iz članka 14. stavka 1. Zakona, jer je ista samostalna i neovisna strukovna organizacija koja obavlja povjerene joj javne ovlasti, čuva ugled, čast i prava svojih članova i slično. Napominje kako obnašanje dužnosti člana Županijske skupštine Koprivničko-križevačke županije ne predstavlja javnu dužnost. Napominje kako je u svojoj imovinskoj kartici koju je predao Povjerenstvu tijekom 2008. godine jasno naveo da obnaša funkciju predsjednika Komora i člana Županijske skupštine te da je tada izostala bilo kakva reakcija Povjerenstva na navedene činjenice.

Predlaže da Sud poništi odluku tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe kako je točan navod tužitelja da je člankom 3. stavnica 1., 2. i 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa propisano tko je dužnosnik u smislu tog zakona te da navedene dužnosti predstavljaju numerus clausus, odnosno da Povjerenstvo nema ovlasti širiti krug dužnosnika izvan onog propisanog spomenutom odredbom Zakona. Međutim, navodi kako pojam dužnosnika u smislu Zakona i pojam obnašatelja javne dužnosti nisu istoznačnice već da je krug javnih dužnosti čiji obnašatelji ne spadaju u doseg primjene Zakona o sprječavanju sukoba interesa znatno širi od kruga dužnosnika definiranog u članku 3. Zakona. Istiće kako se svi pravni subjekti osnovani od strane Republike Hrvatske ili jedinica lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave smatraju javnim subjektima te da se u tom smislu obnašatelji određenih dužnosti u tim tijelima smatraju obnašateljima određenih javnih dužnosti u širem smislu tog pojma. Istiće kako je Hrvatska komora inženjera šumarstva i drvne tehnologije pravna osoba osnovana Zakonom o Hrvatskoj komori inženjera šumarstva i drvne tehnologije te da je i člankom 3. navedenog Zakona određen krug poslova kojeg komora obavlja kao javne ovlasti. S obzirom na navedeno smatra da je Komora pravna osoba osnovana temeljem zakona kojim su joj povjerene javne ovlasti i za koju je zakonom propisano da je osnovana kako zbog zastupanja interesa svojih članova, tako i zbog zaštite javnog interesa i zaštite interesa trećih osoba te da je javno tijelo s javnim ovlastima i da se obnašanje dužnosti predsjednika takvog javnog tijela opravdano smatra obnašanjem javne dužnosti. Napominje kako uvidom u podatke sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu utvrđeno da je jedini osnivač trgovačkog društva Hrvatske šume d.o.o. Republika Hrvatska te da je tužitelj bio član uprave toga društva do dana 26. siječnja 2012., pa je kako navodi u vrijeme obnašanja funkcije člana uprave trgovačkog društva bio dužnosnik u smislu Zakona. Smatra kako je tužitelj bio obvezan svoje postupanje uskladiti s odredbama Zakona kojima je dužnosnicima zabranjeno obavljati poslove upravljanja poslovnim subjektima, kao istovremeno obnašanje druge javne dužnosti uz dužnost na koju su izabrani, odnosno imenovani te istovremeno primanje plaće za dužnost koju obnašaju uz primanje druge plaće ili naknade za obnašanje druge javne dužnosti. Navodi kako druga javna dužnost iz članka 12. i 13. Zakona o sprječavanju sukoba interesa predstavlja svaku javnu dužnost bez obzira jesu obnašatelji te javne dužnosti ujedno i dužnosnici u smislu članka 3. stavka 1., 2. i 3. Zakona. S obzirom da se obnašanje dužnosti člana Županijske skupštine smatra javnom dužnošću, kao i obnašanje dužnosti čelnika Komore, smatra da je tužitelj obnašanjem tih javnih dužnosti uz profesionalno obavljanje dužnosti člana uprave trgovačkog društva u 100% državnom vlasništvu, odnosno uz primanje plaće te uz istovremeno primanje naknade za svaku od

drugih javnih dužnosti, postupio protivno odredbama Zakona o sprječavanju sukoba interesa. Napominje kako je člankom 14. stavkom 1. Zakona propisano da dužnosnici ne mogu obavljati poslove upravljanja poslovnim subjektima, a da se prema odredbu članka 4. stavka 4. Zakona poslovnim subjektom smatraju trgovacka društva, ustanove i druge pravne osobe te drugi subjekti poslovnih odnosa, a da se Komora koja je osnovana zakonom i koja ima pravnu osobnost smatra poslovnim subjektom u smislu Zakona te da stoga obavljanje poslova upravljanja takvim poslovnim subjektom predstavlja postupanje suprotno članku 14. stavka 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa. Istačje kako su se postupci provjere podataka iz podnesenih izvješća o imovinskom stanju dužnosnika počeli provoditi tek imenovanjem Povjerenstva odnosno od 11. veljače 2013. te da okolnost da se u vrijeme kada je tužitelj obnašao javne dužnosti nije vršila provjera podataka ne utječe na činjenice koje su utvrđene u provedenom postupku.

Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev te da mu tužitelj nadoknadi troškova upravnog spora.

U odnosu na navode tuženika tužitelj se očitovao podneskom od 16. veljače 2015. te u bitnome ponavlja navode iz tužbe i osporava utvrđenja tuženika u cijelosti.

Sud je uzeo u obzir provedene dokaze i činjenice utvrđene u postupku donošenja osporene odluke. Izvršen je uvid u spis tuženika i dokumentaciju priloženu uz tužbu te je 8. svibnja 2015., održana usmena i javna rasprava u prisutnosti opunomoćenika tuženika. Na raspravi tuženik je istaknuo kao je odredbom članka 48. Zakona o sprječavanju sukoba interesa propisano da se upravna tužba podnosi protiv odluka donesenih u smislu odredbi članka 42. – 47. toga Zakona, u situacija kada se izriče sankcija te da u predmetnom postupku sankcija nije izrečena zbog proteka više od 12 mjeseci od dna prestanka obnašanja dužnosti tužitelja kao člana uprave trgovackog društva Hrvatske šume d.o.o.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. Zakon o upravnim sporovima – Narodne novine, broj 20/10., 143/12. i 152/14. – dalje ZUS) Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prije svega ovdje valja napomenuti da bez obzira što je Zakonom o sprječavanju sukoba interesa (Narodne novine, broj 26/11., 12/12., 126/12. i 48/11. - pročišćeni tekst – dalje u tekstu ZSSI), propušteno propisati ima li mjesta pravnom lijeku protiv odluka Povjerenstva u situacijama kada nije izrečena sankcija zbog kršenja odredaba toga Zakona, kao što je u predmetnom slučaju, ne isključuje se prema ocjeni ovoga suda primjena Zakona o upravnim sporovima, odnosno primjena općeg pravila da se protiv pojedinačnog akta donesenog od strane javnopravnog tijela treba osigurati sudska zaštita prava i pravnih interesa stranaka. Stoga se tužitelju zbog propusta zakonodavca ne smije i ne može ograničiti, spriječiti niti umanjiti pristup pravnom lijeku u konkretnom slučaju podnošenje tužbe protiv naprijed označene odluke tuženika.

Sud u cijelosti prihvata obrazloženje tuženika izloženo u odluci i nalazi da je to tijelo pravilno postupilo kada je osporenom odlukom utvrdio povredu članka 12., 13. stavak 1. i članka 14. stavka 1. ZSSI.

Iz podataka spisa predmeta dostavljenih ovome суду uz odgovor na tužbu proizlazi, a što među strankama nije niti sporno, da je tužitelj istovremeno (u razdoblju od 11. ožujka 2011., do 26. siječnja 2012.) bio član uprave trgovackog društva Hrvatske šume d.o.o. i obnašao funkciju predsjednika Hrvatske komore inženjera šumarstva i drvene tehnologije, za što je primao plaću te da je u isto vrijeme i obnašao i javnu dužnost člana županijske skupštine Koprivničko-križevačke za koju funkciju je primao naknadu.

Člankom 3. stavkom 1. podstavkom 41. ZSSI propisano je da su predsjednici i članovi uprava trgovackih društava u većinskom državnom vlasništvu dužnosnici u smislu odredbi tog Zakona.

Zakonom o sprječavanju sukoba interesa obnašanju javne dužnosti (Narodne novine, broj 163/03., 94/04., 48/05., 141/06., 60/08., 38/09., 92/10.) koji je bio na snazi u vrijeme kada je tužitelj bio član uprave trgovačkog društva Hrvatske šume d.o.o., bilo je propisano da su dužnosnici predsjednici i članovi uprava trgovačkih društava koja su u cijelosti u državnom vlasništvu.

Člankom 4. stavkom 4. ZSSI propisano je da su poslovni subjekti u smislu ovog Zakona trgovčka društva, ustanove i druge pravne osobe te drugi subjekti poslovnih odnosa kao što su trgovci pojedinci, obrtnici i nositelji samostalnih djelatnosti te nositelji i članovi drugih poslovnih subjekata osnovanih na temelju zakona.

Nadalje, odredbom članka 12. ZSSI propisano je da dužnosnici koji za vrijeme obnašanja javne dužnosti primaju plaću za dužnost koju obnašaju ne smiju primati drugu plaću ni naknadu za obnašanje druge javne dužnosti, osim ako je zakonom drugačije propisano.

Člankom 13. stavak 1. citiranog Zakona propisano je da za vrijeme obnašanja javne dužnosti na koju je izabran, odnosno imenovan dužnosnik ne smije obnašati drugu javnu dužnost, osim ako je zakonom drugačije propisano.

Odredom članka 14. stavka 1. ZSSI o sprečavanju sukoba interesa propisano je da dužnosnici ne mogu biti članovi upravnih tijela i nadzornih odbora trgovčkih društava, upravnih vijeća ustanova, odnosno nadzornih odbora izvanproračunskih fondova niti obavljati poslove upravljanja u poslovnih subjektima.

Sagledavajući u cjelini zakonske odredbe na koje se tuženik pravilno pozvao u osporenoj odluci, a kojima je reguliran krug dužnosnika, naknade dužnosnika, obavljanje drugih poslova dužnosnika, članstvo u upravnim tijelima i nadzornim odborima, pravilno je prema ocjeni ovoga suda tuženik zaključio kao je obavljanje dužnosti člana županijske skupštine koja se smatra javnom dužnošću kao i obnašanje čelnika Komore kao poslovnog subjekta u smislu ZSSI, uz profesionalno obavljanje dužnosti člana uprave trgovčkog društva koje je u 100%-tном vlasništvu Republike Hrvatske, uz istovremeno primanje plaće i naknade tužitelj postupio protivno odredbama citiranog Zakona.

S obzirom da je tuženik u osporenoj odluci dao logično obrazloženje sporne upravne stvari, a koje se zasniva na odredbama Zakona o sprječavanju sukoba interesa, Sud ne nalazi povrede zakona na štetu tužitelja. Također ne nalazi povrede postupka, jer je tužitelju i obrazloženim odgovorom na tužbu na koji mu je dana mogućnost očitovanja objašnjeno na kojoj osnovi je tuženik došao do zaključka o postojanju povreda citiranog Zakona, a koji zaključak prihvata i ovaj sud.

Stoga se cijeni da je osporena odluka donesena na temelju potpuno i pravilno utvrđenih činjenica, bez povreda postupka a uz pravilnu primjenu materijalnog propisa, razložno je i potpuno obrazložena, slijedom čega se tužbeni zahtjev odbija temeljem odredbe članka 57. ZUS-a.

U odnosu za zahtjev tuženika za nadoknadom troškova upravnog spora valja navesti da je odredbom članka 17. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 143/12. – dalje ZIDZUS), koja se primjenjuje na temelju prijelazne odredbe članka 18. stavka 1. ZIDZUS-a, propisano da u upravnim sporovima svaka stranka podmiruje svoje troškove.

U Zagrebu, 15. svibnja 2015.

Sutkinja
Meri Dominis Herman, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom суду Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

DNA:

1. Damir Felak, Basaričekova 14, 48000 Koprivnica
2. Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa, Ulica kneza Mutimira 5, 10000 Zagreb
3. U spis

Za točnost otpravka ovlaštena osoba

Martina Rob

